

संपादकीय

संपादक **दिपक मोरेश्वर नाईक**

मराठी भाषा अधिकृतरीत्या अभिजात झाल्यामुळे आपल्या सांस्कृतिक आयुष्यात फरक पडणार आहे का आणि कोणता? त्या फरकात आपले योगदान काय?

जातिवंत अभिजाततेच्या बळावर शेकडो वर्षांची वैभवशाली भाषिक परंपरा निर्माण करणाऱ्या मायमराठीला अखेर ती अभिजात असल्याची मान्यता दिल्याबदल केंद्र सरकारचे आभार मानायचे तर पुढील महिन्यात होऊ घातलेली विधानसभा निवडणूक नजरे आड करता येत नाही. अर्थात कोणत्या का निर्मिताने होइना, गेली अनेक वर्षे सुरु असलेले अनेकांचे अथक प्रयत्न मार्गी लागले आणि तमीळ, संस्कृत, कन्नड, मल्याळम आणि उडिया यांच्याप्रमाणेच मराठीही आता अधिकृतपणे अभिजात भारतीय भाषा झाली, याबदल समस्त मराठी जनांचे अभिनंदन. आता हा दर्जा मिळाल्यानंतर केंद्र सरकारकडून दरवर्षी १०० कोटी रुपयांपर्यंतचा निधी अपेक्षित असून त्यामधून राज्य सरकारने मराठी भाषेच्या विकासासाठी काम करणे अपेक्षित आहे. तसे असेल तर एखाद्या भाषेचा पसारा किती मोठा असता, हे वेगळे सांगायला नको. त्या भाषेचा इतिहास, तिची लिपी, तिचे व्याकरण, त्या भाषेत निर्माण झालेले विविध प्रकारचे साहित्य, म्हणी, वाक्प्रचार, अलंकार, साहित्यिक, विविध बोलींमधून प्रकट होणारी भाषेची

लिंगवाळ आणि जिवंत रूपे, इतर भारतीय भाषांमध्ये अभावानेच असलेले मराठीमध्ये कोशवाङ्गम्य, भाषाभिमानामुळे निर्माण होणारे वेगवेगळे भाषिक वाद हे सगळे लेणे लेवून मराठी भाषेचा प्रवाह अभिजात नसतानाही गेली कियेक शतके अखंड वाहतो आहे. कैक राजवटी आल्या आणि गेल्या. समाज बदलला, जगणे बदलले, त्याप्रमाणे मराठीही बदलत गेली. अनेक बदल आत्मसात करत, काळानुरूप नको ते टाकून देत तिने सातल्याने नवे रूपदेव धारण केले. आठव्या शतकातील कुवलयमाला ग्रंथातील मराठी माणसाचे वर्णन करणारी दिणण्ले गहिल्ले उल्लिखित तथ्य मरहट्टे मराठी असो, की १०३८-३९ शक म्हणजे ११६-१७ सालाची श्रवणबेळगोळ येथील गोमटेश्वराच्या पायथ्याशी असलेल्या शिलालेखातील श्री चावुण्ड राजे करवियले श्री गंगाराजे सुताते करवियले हा उल्लेख असो किंवा बाराव्या शतकातील महानुभाव पंथाचे संस्थापक चक्रधर स्वामींचे शिष्य असलेल्या नागदेवाचार्य यांचा तुमचे अस्मात कसमात मी नेणेची गा मज श्रीक्रधरे निरुपिलि मज्हाटी तियेची पुसा असा मराठी भाषेचा खण्णखाणीत पुररुक्कर असो तिथून पुढे ज्ञानोबा- तुकारामासह सर्व संतांनी मराठी भाषेला दिलेली वळणे, फारसी, अरबी शब्दही मज्हाटीत सामील करून लिहिल्या गेलेल्या बखरी, पोवाडे, लावण्या, विविध प्रकारचे लोकवाङ्गम्य, अव्वल इंग्रजी काळातले इंग्रजी वळणाचे मराठी आणि मग केशवसुतांनी फुंकलेली तुतारी तिथून पुढे वाचिपणीचे दूध यायलेल्या पण स्वजाणीव असलेल्या मराठी भाषेचा बदलत गेलेला आविष्कार, असा हा प्रवास आहे.

भाषा म्हणून ती अभिजात होती आणि अभिजात आहेच; पण आपले हे अभिजातत्व ती यापुढच्या काळ्यात टिकवू शकणार का आणि कसे हा प्रश्न आहे. आणि या प्रश्नाला भाषा नव्हे तर आपण भाषकच जबाबदार ठरतो. एखाद्या भाषेला अभिजात हा दर्जा देणे हा उपक्रम २००४ साली केंद्रातील सत्ता मिळाल्यावर संयुक्त पुरोगामी आघाडी सरकारने सुरु केला.

आमच्या भाषेताही हा दर्जा हवा, ही मराठी माणसाची तेक्कापासूनची मागणी जवळपास तब्बल २० वर्षांनी पूर्ण झाली. त्यामुळे एका अथार्वे सरकार यंत्रपणे आपली जबाबदारी पार पाडली. आता मुद्दा : आपली भाषा अधिकृतपणे अभिजात असावी, असा आपला आग्रह असेल आणि ती तशाच पद्धतीने टिकून राहायला हवी असेल तर त्यासाठी खरोखरच आपण काय करणार? आपली भाषिक अस्मिता सोडा, पण निदान जाणीव तरी खरोखरच टोकदार आहे? मराठी भाषा अधिकृतरीत्या अभिजात झाल्यामुळे तुमच्या-आमच्या सांस्कृतिक आयुष्यात फरक पडणार आहे का आणि कोणता? त्या फरकामध्ये आपले काही योगदान असणार आहे का? माणसाच्या आयुष्यात भाषा त्याच्या घरापासून सुरु होते आणि शाळेत ती जोपासली, जोजावली जाते. आता मराठी अभिजात भाषा झाली म्हणून यापुढच्या काळात किती पालक आपल्या पाल्यास इंग्रजी माध्यमाच्या शाळेत घालण्याचा विचार बदलून मराठी माध्यमाच्या शाळेत घालतील?

अभिजात झाल्याचा आनंद साजरा करणाऱ्यांमुळे दादर येशील बंद मराठी शाळा सुरु होईल? मराठी माध्यमाच्या शाळा हव्या यासाठी मराठी भाषेच्या भूमीतच सुबुद्ध नागरिकांना, पालकांना चळवळ चालवावी लागते यापेक्षा भाषेचे तुरैव ते काय? आमच्या बबडीला जराही मराठी येत नाही असे म्हणणारे निरुद्ध आता कपी होतील? मराठी चित्रपट मॉलमध्ये अधिक काळ आता राहतील? मराठी नाटक-सिनेमांना आता अनुदानाची भीक मागावी लागणार नाही? मराठी माणसाच्या घरात पुस्तकाचे फडताळ आता असेल? अमुक तमुक करॅक्टर ल्ले करताना मला जे सॅटिसफॅक्शन मिळालं ही भुक्कड मराठी कलाकारांची अतिभुक्कड मराठी आता सुधारेल? दुकानांच्या पाट्या कोणत्याही आंदोलनाशिवाय आता मराठीत असतील? मराठी जाहिरातींतून होणारी मराठीची विटंबना आता टळेल? म्हणजे शेव्ह जाऊन पुढी दाढीचे खुंट उगवतील? अजागळ मराठी माणूस यापुढे भुद्धा खायला न जाता सरळ मक्क्याचे कणीस खाईल? भाषा ही प्रसंगानुरूप बदलायची बाब आहे, हे मराठीजनांस कळेल? म्हणजे दहीहंडीला जातो त्या कपडयात विवाह सोहळ्याता जायचे नसते; तशी नाक्यावरची मराठी, महाविद्यालयीन दोस्रातीली मराठी आणि लिखित मराठी हे सर्व वेगवेगळे असायला हवे, हे आता अभिजात दजार्मुळे सहज उम्हा लागेल? काय ओल्तो जाऊन काय म्हणतोस येईल? दोन सजीव भेटतात आणि निर्जीव वस्तू सापडते/ आढळते/ मिळते हे मराठी जनांस यापुढे कळेल? रात्री बाहेर जाताना भीती वाटल्यास बरोबर कोणास घेणे म्हणजे सोबत. पण विवाह/चर्चा होते ती कोणाशी किंवा कोणाबरोबर, हे यापुढे मराठी जनांस कळेल? आपल्या लाडक्यांना बोलू लागण्याच्या व्यापार ट्रिवंकल ट्रिवंकल लिटल स्टार शिकवताना गाई पाण्यावाक काय म्हणुनि आल्या, अशीही एखादी कविता आपण शिकवावी असे वाटणारे आई-बाप या भूमीत आता निपजतील? मुख्य म्हणजे प्रमाण/ ग्रांथिक भाषा आणि जात यांचा एकमेकांशी काहीही संबंध नाही- नसायलाच हवा, याची जाणीव या अभिजात दजानंतर तरी या राज्यातील राजकारण्यांस होईल?

भाषेचा लहेजा सांस्कृतिक पाश्वभूमीनुसार बदलणे ठीक, पण भिन्न सांस्कृतिक पाश्वभूमी आहे म्हणून आफ्रिकी इंग्रजी आणि युरोपीय इंग्रजी यांचे व्याकरण बदलत नाही, हे मराठीबाबतही व्यायला हवे असे काही आपल्या धोरणकर्त्यांना उमगेल? या प्रश्नांची उत्तरे ज्याची त्यांनी शोधायची. एरवी मराठीला अभिजात दर्जा मिळाल्याच्या आनंद आणि अभिमान यात सहभागी आहेच. पण या आनंदपलीकडे केंद्रकडून १०० कोटी रुपये मिळतील यापलीकडे आपण भाषेविषयी खेरे जागरूक होणार की नाही, हा प्रश्न. अन्यथा ह्याकाप गेले, भोके राहिलोळ या म्हणीप्रमाणे मराठी भाषा हातून निस्टायची, आणि ह्याअभिजातहून दजार्चे भोके तेवढे मार्गे राहायचे. तसे होऊ नये, यासाठी हे प्रश्न

नरेंद्र मोदी
प्रधानमंत्री

महाराष्ट्र शासन

एकनाथ शिंदे
मुख्यमंत्री

एक रुपयात प्रधानमंत्री पीक विमा योजना

बळीराजा निश्चिंत राहणार

खरीप हंगाम २०२३ मध्ये राज्यात १.७१ कोटी शेतकऱ्यांचा सहभाग.

१.१५ कोटी शेतकऱ्यांना रु.७३९३.५९ कोटी नुकसान भरपाई मंजूर, त्यापैकी ९६.७७ लाख शेतकऱ्यांना रु.५३०२.९२ कोटी वितरीत.

अलोक पतील
उपराष्ट्रमंत्री

एकनाथ शिंदे
मुख्यमंत्री

देवेंद्र फडणवीस
उपराष्ट्रमंत्री

आपलं सद्यकार
लाडकं सद्यकार

